

Sygn. akt IV CNP 17/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w O.

z dnia 22 grudnia 2010 r.,

w sprawie z powództwa M. M.

przeciwko małoletniej O.M. i S. J.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w O.

o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 sierpnia 2013 r.,

**odrzuca skargę i zasądza od powoda na rzecz pozwanej
małoletniej O. M. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania wywołanego skargą.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 30 września 2010 r., w sprawie ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa.

Powód wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego, w wskazując m.in., że zaskarżenie tego orzeczenia w drodze innych środków zaskarżenia nie było możliwe, gdyż było ono prawomocne. Wniesienie skargi kasacyjnej od tego rozstrzygnięcia było - zdaniem powoda - wykluczone ze względu na treść art. 398² § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa skarga kasacyjna jest dopuszczalna (art. 398² § 1-3 k.p.c. a *contrario*).

Zgodnie z art. 424¹ § 2 k.p.c., w sytuacji gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia uzależniona jest od łącznego spełnienia następujących przesłanek: istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania kwalifikowanej niezgodności z prawem, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela.

Pojęcie wyjątkowego wypadku, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c., obejmuje szczególne sytuacje polegające na tym, że strona z przyczyn niezawinionych i usprawiedliwiających jej zaniechanie nie mogła skorzystać ze zwykłych środków prawnych. Obowiązek wykazania tych okoliczności obciąża stronę, która chce skorzystać z możliwości wniesienia skargi na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 lipca 2007 r., IV CNP 80/07, niepubl.).

We wniesionej skardze nie zostały wykazane okoliczności pozwalające uznać, że w sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c. Skarżący był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, miał zatem możliwość skorzystania z przysługujących mu środków prawnych w postaci wniesienia skargi kasacyjnej. Jeżeli strona miała obiektywną możliwość

skorzystania z instancji odwoławczej i z możliwości tej nie skorzystała z przyczyn leżących po jej stronie, to skarga jest niedopuszczalna (art. 424⁸ § 2 k.p.c.). Następuje to zarówno przy świadomej rezygnacji z wniesienia środka odwoławczego, jak i przy zawinionej przez stronę niemożności skorzystania z takiego środka (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2008 r. V CNP 187/07; OSNC-ZD 2008/4/107).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c. odrzucił skargę.